

ח' שבט תשנ"ו 29/1/96 ת.פ.ח. 498/95 (ו)
פרוטוקול

לסיים את פרשת ראיותיה.

עד תביעה מפקח ימין יצחק מ.א. 579524 מוזהר כחוק ומשיב ב.ח.ר.

אני משרת במרחב ירקון כסגן קצין חבלה.

ב-4.11.95 על פי הפקודה והתכנון היינו אמורים להיות מספר חבלנים ברחבה לצורך ביצוע סריקות איתור מכוניות תופת, מטעני חבלה, אספנו כמה חבלנים שהגיעו לרחבה התפרשנו לפי תכנון, נפגשנו עם מקבילים שלנו בשרות ועל פי חלוקה של האחראי שם, חולק חבלן ומאבטח לצורך סריקה, סרקנו במות ורכבים בהיקף, מרפסת וכל האיזורים שבתכנון היינו צריכים לסרוק. במהלך כל התקופה שקדמה אנחנו ניזונים מהתראות קודמות על נסיון פיגוע אם על ידי מתאבד או מכונית תופת או מטען חבלה בריכוזי קהל. גם באירוע הזה היו התראות לפיגוע פח"ע גם במהלך העצרת היתה התראה שיש כוונה פח"עית לפגיעה ולקחנו זאת בחשבון.

לאחר שהסתיימו הסריקות והאירוע התחיל לרוץ. הייתי בחפ"ק במרפסת העליונה בצד שמאל בצד המזרחית. מצד שמאל של במת הנואמים.

טיפלתי במהלך העצרת במספר אירועים של חפצים חשודים שהיו בתוך הקהל. מדובר באירוע המוני ויש הנחיות לצורת הטיפול באירועים כאלה. אנחנו ממנים חבלנים ברמת ביצוע גבוה יותר, שם יש טכניקת טיפול שונה. כל אירוע שהתקבל ירדתי אישית לאירוע לתת תשובות מהר. ירדתי במספר האירועים במדרגות. חזרתי מטיפול באירוע באבן גבירול בלוד והעלתי את החפ"ק לצורך מסירתו למציאות. ראיתי שיש הרבה אנשים על הרכבים שלנו. התיישבו על

הרכבים, אז באופן סתמי ירדתי להזיז אותם הצידה, ירדתי מדרגות שנמצאות בחלק האחורי של הבמה וזהו. זה הקטע שאני יורד במדרגות ואני כבר לקראת

הסוף 2 - 3 מדרגות לקראת הסוף. לא ספרתי. אך לקראת הסוף ואז אני שומע 3

יריות בקצב די אחיד, הייתי בטוח שמדובר בפיגוע פח"ע אני רץ מהר מאוד

למטה

העד מסמן על ת/15 את מיקומו על המדרגות כ-6 מדרגות לפני מפלס המדרכה.

ח' שבט תשנ"ו 29/1/96 ת.פ.ח. 498/95 (ו)
פרוטוקול

שמעתי את היריות, שמעתי פק פק בקצב אחיד. מנסיון בעבודה מאירועים שקדמו ומתחקרים שאנחנו מקבלים לאחר אירועים, נושא של פיגוע של מחבל אחד ואחריו נוסף כדוגמת בית ליד, יושב אצלנו בראש, לאחר פיגוע אנחנו חושבים על אפשרות של מחבל נוסף וכשמעתי את הירי מאוד פחדתי שזה אירוע של חיסול של ציבור, ירי על מנת לפגוע בציבור. רצתי מהר, ראיתי בחור עם חולצה כחולה שהחזיק בידו אקדח שחור, קפצתי עליו (מצביע על הנ').

מהרגע ששמעתי את היריות עד שראיתי את הנאשם עברו שניות, בתוך הרחבה הזו לא הייתי לבד יחד עם הנאשם, היו אנשים שזזו והיתה תנועה של אנשים שם. בצורה אינסטנקטיבית, היה לסגור מגע עם הבחור כי לא ידעתי שזה יהודי. הייתי בטוח שמדובר במחבל והכוונה היתה לצמצם טווח ולסגור את האירוע. וזה מה שעשיתי. היה איתי אדם נוסף לבוש חולצה אפורה, לא זוכר אם היה איש שב"כ או יס"מ. נתתי מכה בידו. עמד עם אקדח ביד, היד היתה משוטת. קפצתי נתתי מכה תפסתי נדמה לי בשיער השכבתי אותו על הרצפה. נאצ הצטרפו

אנשים נוספים, האקדח היה איתי.

לבימ"ש: מרגע שאתה יוצר איתו מגע פיזי לא היה ירי נדסוף?

ת מרגע שהייתר איתו לא היה ירי נוסף. גם לא בשעה שאחזתי בו. האקדח היה במצב כזה כאשר הפטיש משוך לאחור. המחסנית בפנים. אני לוקח את היד הימנית של הנאשם מסובב אותה לאחור חוטף את האקדח מהיד, ידעתי שהנשק ירה והפטיש דרוך לאחור. בשלב הזה צעקתי תנו אזיקים, היו המון אנשים סביבי וכל מי שעבר צעק משהו, נתן מכה פה ושם. האקדח היה תפוס אצלי ביד, מישהו ניסה מהחברה שהגיעו לבקש את האקדח וסרבתי והיתה מלחמה תן לי את האקדח ולא לתת לו את האקדח. אני מחזיק את האקדח כשהבוהן על הפטיש (העד מדגים) כשהוא משוך לאחור. השארתי את האקדח במצב שהיה. המחסנית היתה בפנים.

בשלב הזה ביקש ממני אחד האנשים, התברר שזה איש מהשרות, שאני אתן לו את האקדח. אמרתי שאני לא נותן את האקדח כי הוא עדיין לא פרוק. אני עוד כורע מעל הבחור ששכב, לידי בחור נוסף ועוד אחרים שהסתובבו סביבנו, צעקתי תשימו אזיקים ומישהו אחר מוציא אזיק ואזק את ידו מעט גבוה. לאחר